BETÉT A MENNYEI FOLYÓSZÁMLÁRA – 1. TIZED

Bor Ferenc
Ságvár, 2012. 12. 03.

Köszöntsd a szomszédodat és irányítsd a figyelmét arra, hogy *nyílnak a menny ablakai*! Dicsőség az Úrnak, hogy ismét együtt lehetünk.

Megjelent a helyi kis újságunk decemberi száma: az 1. oldalon – *Miért jött Jézus?*; a 2. oldalon – *Áldásözön, a tized fajtái*; a 3. oldalon – a *Mennyei hírcsatornában* kijelentések; a hátoldalon: *információk* és a Holdon is volt úrvacsora című írások találhatóak.

Folytatjuk a *bővölködésről* szóló sorozatunkat, a 11. rész következik. Mai tanítás címe: *Betét a mennyei folyószámlára.* Bízom benne, hogy a jövő héten is találkozunk mindenkivel, és senki nem azt fogja kivenni ebből, hogy a pásztorok ki akarják préselni a bárányokból a pénzt. Mert az nem igei.

Alapvetően *négy* módon helyezhetünk el *bankbetétet* a mennyei folyószámlánkra. Kenneth Copeland így foglalja össze:

1. *tized*,
2. a *szegények* felé való adakozás,
3. az *Evangéliumba* való befektetés,
4. Isten *dicsőítéseként*.

Ma az első ponttal foglalkozunk. Egyszer, az Úr kegyelméből átvettünk egy gyülekezetet. Volt már vagy 10 éves, de az elöljáróink óva intettek, hogy egyelőre az anyagiakról ne tanítsunk ott. Tudjátok, hogy ez mit jelent? Nem voltak fölnövekedve. Mert aki föl van növekedve, az nem azt veszi ki, hogy a pásztor ki akarja rázni a bárányok zsebeit.

Ismerjük meg e négy befektetési mód *működési elvét*. Van átfedés közöttük, de mégis mindegyik külön-külön terület. Mindegyiket a rá vonatkozó *igei törvények* szabályozzák, és ennek megfelelően működik a *profit* is. A hozam, a visszaáramlás.

A tizednek az *igazi jelentőségét* nagyon-nagyon kevesen ismerik, és azt hiszem, hogy először ti is akkor találkoztatok vele, amikor teljes evangéliumi gyülekezethez csatlakoztatok. Mit gondoltok, hogy a tizedfizetés mely felekezetekre vonatkozik? A történelmi egyházakra és a teljes evangéliumi gyülekezetekre, vagy csak a teljes evangéliumi gyülekezetekre?

Bizony, mindenkire, *minden* keresztény felekezetre *vonatkozik* a tizedfizetés, mert a Biblia az minden keresztény felekezetnek szól. Nincs megkülönböztetve, hogy csak a neoprotestáns gyülekezeteknek kell tizedet fizetni. Ezek vagyunk mi, egy ilyen kategória.

A *tized* röviden meghatározva, nem más, mint az *Istenhez tartozó szent rész*, számtanilag meghatározva *minden jövedelem 10%-a*. Aki tizedfizető, számára ez *előjogokat* biztosít. Vessük össze az ószövetséget és az újszövetséget, és nézzünk meg ehhez kapcsolódó igehelyeket.

Visszaemlékezésképpen szeretném elmondani, hogy *Izrael népe* egyiptomi rabságban volt. Isten az Ő kegyelméből kihozta őket onnan. Kihozta arra a földre, amit Ő készített a számukra. A tejjel és mézzel folyó földre hozta őket. *Rabságból szabadságra* hozta őket. Mégis elégedetlenek voltak és zúgolódtak.

5Mózes 26,1.

Mikor pedig bemégy arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, és bírni fogod azt, és lakozol abban:

Tehát Isten egy *helyet* határozott meg a választott népe számára. Ugyanígy a mai napon is Isten mindenki számára *készít egy helyet*. Készít egy gyülekezeti helyet, egy lakóhelyet, egy munkahelyet, csak erről az emberek nem igazán tudnak, tisztelet a kivételnek természetesen. És *azon a helyen* tudunk *legáldottabbak* lenni, ahol Isten *szeretne látni* bennünket.

Végül is Izrael népe Egyiptomból kijött, Isten *megszabadította* őket a rabszolgaságból, és birtokba vették azt a földet, amit Isten készített a számukra. Ez volt az ószövetség. Most nézzük meg a Kolosse 1,13-ban az újszövetséget.

Hasonlókat találunk itt is, hogy Isten az Ő *kegyelméből* és a hatalmas *szeretetéből megszabadított* bennünket a sötétségből, és *átvitt* bennünket a világosság országába. Szintén egy megszabadítás ez.

Kolosse 1,13.

Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába. Ámen!

Akkor mondjuk nagy bátran, hogy: *Szabad vagyok*! Hallelúja!

És a Róma 8,17-ben pedig látjuk azt, hogy Krisztusnak *örököstársai* vagyunk. Van egy örökségünk. Az örököstárs azt jelenti, hogy *ugyanaz az örökség* illet meg bennünket, mint a másikat. Ha Krisztusnak örököstársai vagyunk, akkor ugyanazt kaptuk mi is az Atyától, mint a Krisztus. Egyenlő módon, egyenlő mértékben.

Róma 8,17.

Ha pedig gyermekek, örökösök is, örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak, ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg. Ámen!

Egy *rendszerváltás* történt az életünkben akkor, amikor *befogadtuk* az Úr Jézus Krisztust. Előtte a sátán volt a fejedelmünk. Ahogy befogadtuk Jézust, történt egy rendszerváltás szellemi szinten. *Isten királyságához* tartozunk, az Ő dicsőséges országához.

Azután *hatalommal* fel vagyunk ruházva, mert Krisztusban hatalmat kaptunk, hogy *uralkodjunk* ebben az életben. Itt jön mindehhez a *tizedfizetés*. A tizedfizetés *kiváltságával* az Úr megmutatja, hogy hogyan tarthatjuk hatékonyan *ellenőrzésünk* alatt az anyagi életünket.

Ezt elmondom még egyszer: A tizedfizetés *kiváltságával* az Úr megmutatja, megtanít bennünket rá, hogy hogyan tarthatjuk *hatékonyan* ellenőrzésünk alatt az *anyagi* életünket. Ebbe nagyon-nagyon sok kijelentés és igazság van.

5Mózes 26,2-3.

Akkor végy a föld minden gyümölcsének zsengéjéből, amelyet nyersz a te földedből, amelyet az Úr, a te Istened ád néked; és tedd kosárba és menj oda a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy ott lakozzék az Ő neve

És menj be a paphoz, aki abban az időben lesz, és mondjad néki: Vallást teszek ma az Úr előtt, a te Istened előtt, hogy bejöttem a földre, amely felől megesküdt az Úr a mi atyáinknak, hogy nékünk adja. Ámen!

Képzeld el, hogy Isten ad egy olyan munkahelyet, amit el sem tudtál képzelni. Egy olyan áldott kollégákat, közösséget, s egyszerűen bevitt olyan csodás helyre, hogy azért te *hálás* vagy.

Az Ige itt arról szól, hogy Izrael népét Isten *bevitte* a kijelölt földre, s ők ezért *hálásak*. Hálásak azért, hogy egy *bőven termő* földre vitte őket, és a termésüknek a *színe-javát* felajánlják Istennek *hálaadásképpen*.

Azt mondja itt az Ige: az *első zsenge* alatt azt kell érteni, hogy az Úrnak adom a *legjavát*, a színe-javát, az első termést, vagy pedig ha állatokról van szó, akkor az első ellést, abból is a színe-javát, nem a göthösét.

De ezen felül van még valami, amiről nem igazából kaptunk tanítást. Nem elég *szívből* odaadni, hanem még *mondani* is kell valamit. Imádkozni kell valamit.

Ki ez a pap? A Zsidó 3-ban megtudjuk ezt. Az ószövetséghez a tizedet odavitték a paphoz, aki föltette az oltárra. Az egy áldozat, egy *feláldozás* volt Istennek. És Istennek ez *tetsző*. Ma, újszövetségben, ki ez a pap? A Zsidó levél szerint a mi *főpapunk* az Úr Jézus *Krisztus*.

Zsidó 3,1.

Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra,

Egyértelműen megmondja, hogy az újszövetség *főpapja* az Úr Jézus Krisztus, aki az Atya jobbján ül és képvisel bennünket. És mit tesz azon kívül, hogy *közbenjár* és *képvisel* bennünket? *Tizedet* vesz!

Zsidó 7,8.

És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben Az, Akiről bizonyságot tesznek, hogy él:

Az, Aki szavak – ezek az Úr Jézusra utalnak. Az *ószövetségben a paphoz* vitték a zsengét, a tizedet, *ma* pedig az Úr *Jézus fogadja* a mi tizedünket. Összehasonlítjuk az ószövetséget és az újszövetséget.

Nekünk az Úr *Jézushoz* kell vinnünk a *tizedünket* és *mondani* valamit. Egy megvallást, egy rövid imát: *Hálát adok Uram a szabadításodért, hogy átvittél a sötétségből a világosság országába, s így nem vagyok már elveszett. Azért az örökségért jöttem, amelyről az Úr megesküdött, hogy nekem adja!*

Fontos *imádkozni* a tized felett. Van is az imakönyvünkben egy imádság a tized fölött. Rendkívül *fontos része* a tizedfizetésnek, hogy tegyünk *megvallást* a főpapunk előtt, az Úr Jézus Krisztus előtt.

Legutóbb azt tettem, amikor én helyeztem be a perselybe a mi tizedünket, hogy megvallottam: *Hálát adunk Uram, hogy a tejjel és mézzel folyó földre vittél bennünket!* Az ember szívét úgy is felindítja a Szent Szellem és adja a szavakat a szánkba.

5Mózes 26,4.

És a pap vegye el a kosarat kezedből, és tegye azt az Úrnak, a te Istenednek oltára elé.

Erről beszéltem az előbb, hogy a nép, amit odavitt a paphoz, ő az oltárra helyezte, és az *kedves illatként* szállt fel Isten elé. A tized átadásakor sokan *hibáznak*. Gondolkodás nélkül beledobják a perselybe vagy a gyűjtőkosárba, amit az Úrnak szántak.

Ismétlem még egyszer, hogy nekünk *Jézushoz* kell vinni a *tizedet*, és Ő helyezi azt Isten oltárára. Úgy, ahogy az előbb olvastuk az ószövetségben, *hálaadással* meg kell emlékezni az Ő *szabadításáról*.

Egy közös megvallást teszünk: *Atyám, azon a földön állok most a Mindenható Isten országában, amelyet Tőled kaptam Jézus Krisztusban. Elveszett voltam, de segítségül hívtam Jézus nevét és Te meghallottad kiáltásomat. Megszabadítottál a sötétség erejétől és hatalmától, s átvittél engem a Te drága Fiad országába. Jézus az én Uram, és mint Főpaphoz, most hozzá viszem munkám első gyümölcsét, és ezzel imádlak téged. Örvendezzen mindabban a jóban, amit nekem és hozzátartozóimnak adtál. Ámen!*

Nem kell szó szerint ezt megvallani, de itt egy minta. Ami az ószövetségben történt Izrael népével, hogy Egyiptomból Isten kiszabadította őket, ez *előképe* a mi szabadulásunknak, a mi üdvösségünknek.

Izrael Egyiptomra mutatott rá, és azért adott hálát, hogy szabaddá váltak, *nekünk* pedig a *Golgotára* kell mutatnunk, mert Jézus Krisztus a megváltó munkát ott végezte el, és az által vagyunk mi szabadok. A megvallás *része* a tizedfizetésnek. Erre bizony *időt* kell szentelni.

Kenneth Copeland csekken fizeti a tizedet. Kitölti a csekket, meglóbálja Isten előtt, utána feleségével együtt imádkoznak felette és átadja az Úrnak. Az *ószövetségben* a főpap az oltárra helyezte a tizedet, és utána *imádta* vele Istent. Képzeld el az *újszövetségben* ugyanezt. Azt, hogy *Jézusnak* adjuk a tizedet, Ő a mi tizedünkkel *istentiszteletet* tart és imádja vele Istent.

El kell, hogy mondjam, hogy az áldás *nem automatikusan* jön. Az Igébe vetett *hit által* vehetjük el. Igaz, hogy jogunk van hozzá mindannyiunknak, de *hit által* lehet megragadni. Istentől *mindent* hit által tudunk elvenni. Ezért fontos, hogy hétről-hétre *építsétek* a hiteteket, és hét közben is persze.

Malakiás 3,10-11.

Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem veszti el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.

Ha jól figyeltétek, akkor megláttátok, hogy mi Isten *ígérete a tizedfizetőknek*. Azt mondja az Ige, hogy Isten *megnyitja* a mennynek a csatornáit. Egy *másik* fordítás szerint a *mennynek az ablakait*.

Milyen célból? Hogy rájuk *öntse az áldását*! Azokra, akik *megtisztelik* a tizedükkel, a jövedelmük zsengéjével. És milyen mértékben? Olyan *mértékben*, amit el sem tudnak képzelni. Amit be sem tudnak fogadni.

Egy *túlcsorduló* áldásról van szó. Képzeld el, hogy itt van az asztalon egy pohár, s itt a pezsgő. És öntjük a pezsgőt a pohárba, de ha a pohár már tele van, mi fog történni? *Lecsorog* a padlóra. És ha még mindig öntjük, akkor mi fog történni? *Kifolyik* a küszöbön. És ha még mindig öntjük, akkor a lépcsőn kifolyik az utcára. Ez a *túlcsordulás*. Mert ha kifolyik az utcára, akkor más is hozzá tud férni, és *áldás lesz mások számára* is. Tehát ilyen mértékű áldásban gondolkodjál.

Kenneth Copeland gyülekezetében volt egy tizedfizető vállalkozó, akinek a vállalkozása *holdpontra* jutott. Mivel tudta Copeland, hogy ez a vállalkozó tizedfizető, ezért a Malakiás 3,10-11 *igeversek* alapján imádkoztak a vállalkozásért. Először is *megdorgálták* a sátánt.

S azt mondták, hogy *nincs jogod*, hogy megkötözd ezt a vállalkozást, és Jézus nevében pedig megparancsolták, hogy ördög vedd le a kezedet erről a vállalkozásról és a pénzügyeiről. Természetesen *hittek* abban, hogy Isten bőségesen meg fogja *áldani* ezt a vállalkozást, magát a hívő embert. Mi történt? Három hónap múlva gyönyörűen *beindult* a vállalkozás.

Mert itt a 11-es vers azt írja, hogy *megdorgálja* Isten érettünk a *kártevőt*. S a kártevő nem más, mint amit a János 10,10-ben olvasunk, a *tolvaj*, aki jönni fog. Tehát *jönni* fog, ahogy meg van írva, nekünk pedig van hatalmunk *ellenállni*!

Az Ige állítja, hogy a *tizedfizetőket jogok illetik* meg. A korábbi helyi újságunkban is foglalkoztunk már ezzel, mégpedig az októberi számban a *tized hét áldásával*. Ezt érdemes nagyon-nagyon beírni a szívetek táblájára, mert alkalomadtán ezeket az Igéket lehet használni és imádkozni, hogy nekem *jogom* van ehhez és ahhoz, és élni kell a *hatalmunkkal*.

A tizedfizetéssel egyrészt *megvetjük* a *sikerünknek* az alapjait, másrészt pedig a *bőségnek* az alapjait. *Bankbetétet* helyezünk el Istennél, aminek *hasznát* vesszük. Ez nem egy kidobott pénz vagy egy olyan betétre behelyezett összeg, ami zárolva van. Hanem most, ebben az *életben hasznát vehetjük*. A múlt héten beszéltünk erről.

Nem szabad várni addig, amíg valaki szorult helyzetbe kerül. Már akkor ki kell építeni a *hitét* a keresztényeknek az Igében, amikor még *jól* megy. Akkor kell *elkezdeni befektetéseket* tenni Isten királyságába, amikor *jól* megy. Mert utána van honnan *kivenni*.

Ha az Igének *engedelmesen* élünk, akkor gyakorlatilag bármilyen nehézség és próba is jön az életünkben, *mosolyogva* át tudunk rajta sétálni. Mert tudjuk, hogy ki az *ellátásunk forrása*, és tudjuk, hogy van egy *bankbetétünk*, ami nem inflálódik, nem eszi meg a rozsda, sem a moly.

Mosolyogva *túl tudsz lépni* a megpróbáltatáson, mert tudod, hogy te *megtetted* a magad részét, és a tizedfizetéssel *megtörted* az ördög hatalmát a *pénzügyi* helyzeted felett. Kaptok ma is érdekes, új dolgokat? Az a baj, hogy az elmúlt évszázadokban erről nem igazán tanítottak. A keresztények szegények voltak, sőt a *szegénységet tanították*. Ezt szintén érintettük korábban.

Ha az isteni szövetség alapján *élsz* a tizedfizetőknek a *jogával*, a sátánnak *nincs esélye* veled szemben! De ugyanúgy, ahogy a Krisztusban való hatalmunkkal is élnünk kell, ugyanúgy a tizedfizetők jogával is *élni* szükséges. A hatalmat *nekünk* kell gyakorolni. Nekünk kell kitenni a stoptáblát, hogy eddig és ne tovább! Mármint a füstös képű nem jöhet tovább.

Tudd, hogy Isten mindig *melletted*, van és megdorgálja éretted a kártevőt. Ezt olvastuk a Malakiásban. Ha valaki anyagilag *rosszul* áll, nem célszerű, hogy visszatartsa a tizedét. Igazából ezt nagyon szépen megfogalmazták már előttünk, hogy *nem engedheted meg magadnak, hogy ne fizess tizedet*! Mert akkor *nem lesz meg a jogod*, hogy megdorgálja Isten a kártevőt. És a többihez sem, ami le van írva a tizedfizetők hét áldásában.

Olvassuk tovább a Malakiás 3,8-9 verseket.

Malakiás 3,8-9.

Avagy az ember csalhatja-é az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.

Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!

Nem szép dolog *csalni*, meglopni a másikat. Az Ige világosan mondja, hogy a *tized Istené*. Ő átveszi a tizedünket a földi *szolgálatok céljaira*. És a földi szolgálatok pedig a *számunkra* adattak. Az Efézus 4,11-12-ben van felsorolva az öt szolgálat: a tanító, a pásztor, az evangélista, a próféta és az apostol. Mi elsősorban *szellemi táplálékként* kapjuk vissza.

Aki nem fizeti a tizedet, az gyakorlatilag *megrabolja* Istent, és emiatt *átok alatt* él. Nem Isten helyezi átok alá, hanem ő saját magát *kivonja az áldások alól*. Ha semmi pénzed nincs, akkor adj valami apróságot, valami ingóságot. De minél előbb.

Az Áldásözön sorozatban korábban olvashattátok azt, hogy az *inggombot* vetették el, meg *kavicsot* vetettek el a szó szerint nincstelenek. És Isten a *szívükre* tekintett. Arra tekintett, hogy ők a szívük szerint örömmel adnának, de tényleg nincs mit.

Még egy fontos mondat! Az éberségeteket őrizzétek meg. A tizedfizetés az *átok megtörésének* a leggyorsabb és a legbiztonságosabb útja! Ehhez nincs mit hozzátenni.

Példabeszédek 3,9-10.

Tiszteld az Urat a te vagyonodból, a te egész jövedelmed zsengéjéből.

Ekképpen megtelnek a te csűreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.

Elolvasom a *Bővített* fordítás szerint is: **Tiszteld az Urat a te tőkédből, és a tisztességes munkából származó jövedelmedből, és minden bevételed első gyümölcséből. Így telnek meg bőven tárházaid, és kádjaid új bortól túlcsordulnak.** Hallelúja!

Ha egy keresztény *jövedelemhez* jut és kíván élni a *tizedfizetésnek* a lehetőségével, akkor az *első dolga* az legyen, hogy *elkülöníti* és *felajánlja* azt Istennek. Valószínű, hogy nem tudja azonnal a perselybe helyezni, lehet, hogy csak egy későbbi időpontban.

Tehát elsőként elkülöníti a *10%-ot* és felajánlja azt Istennek. S a korábbi Igékből már ismerjük azt, hogy Isten *erőt ád* a gazdagságnak megszerzéséhez, illetve az *Úr áldása* az gazdagít meg, az tesz vagyonossá. Egy igen sarkalatos kérdés, hogy *hová* kell fizetni a tizedet?

Azt mondja a Malakiásban az Ige, hogy a *raktárba* hozzuk be, hogy legyen ennivaló Isten házában. Isten háza nem egy vendéglátóhely, nem egy kifőzde. Nem fizikai ellátásra kell gondolni, hanem a *szellemi eledelre*. Az előbb is utaltam arra, hogy a tizedből ma az újszövetségi szolgálatok, az *öt szolgálat* van finanszírozva, működtetve.

Ha a hívők a *tizedüket beviszik* Isten raktárába, tárházába, akkor ők *szellemi eledelt* kapnak *cserébe*. A tárház az a hely, ahol az élelem, azaz a *szellemi eledel* megtalálható. Sajnos több olyan felekezet is van, ahol valójában *nem kapnak* szellemi táplálékot a hívők. S ez szomorú. Ez nagyon szomorú.

Az olyan felekezet, ahol nem kapnak szellemi táplálékot a hívők, az milyen tárháza lehet Istennek? Különbség van a szellemi ellátás tekintetében a hagyományos egyházak között és a teljes evangéliumi felekezetek között. Azt hiszem, ezt különösebben nem kell ecsetelni.

5Mózes 26,14.

Nem ettem belőle gyászomban, nem pusztítottam belőle tisztátalanul, és halottra sem adtam belőle. Hallgattam az Úrnak, az én Istenemnek szavára, aszerint cselekedtem, amint parancsoltad nékem. Ámen!

Elolvasom nektek a *Bővített* fordítás szerint, legalábbis az első mondatot: **Nem ettem a tizedből, …halottra sem adtam belőle.**

Lehet, hogy ez kérdőjeleket szül, hogy mi az, hogy halottra? De rögtön elmondom, hogy ez alatt a *halott szolgálatok* értendők. Ezt kell érteni alatta. Aki figyelemmel kíséri a pesti tanításokat, ott is hallhattátok már ezt, hogy halott szolgálatokra nem adnak. Ha valaki a halott szolgálatokat akarja támogatni, akkor adjon a saját pénzéből.

Ugyanis a tizedet *olyan tárházba* kell vinnünk, ahol *Isten életével táplálják* az embereket. Isten úgy építette fel a globális Egyházat, hogy a hívők szellemileg tudjanak *növekedni*, óriássá tudjanak növekedni. *Anyagilag* áldottak legyenek és az istentiszteletek alatt *meggyógyuljanak*.

Ebből azt hiszem, mindenki látja és tudja, hogy ahol van gyógyulás, ott *megkapják* a megfelelő szellemi táplálékot. Mindenhol meg kellene *gyógyulni* az istentiszteletek alatt, mert Isten így rendelte, így tervezte el.

De nem mindenhol az Igét hirdetik, hanem *hagyományokat* és vallásokat. *Vallásos* tanokat hirdetnek, és Isten Szelleméből ott nem folyik ki az élet. Nem is beszélve az *üdvösségről*, a leglényegesebb dologról.

A halott gyülekezetek és a civil szervezetek támogatása az gyakorlatilag *elvonná* az ébredéstől az *anyagi* forrásokat. Az *ébredés* alatt értendő az evangelizációs alkalom, újjászületési lehetőségek, gyógyulási lehetőségek.

Ez az Ige azt mondja, hogy nem adtam halottra sem, hogy halott dolgokra, *halott szolgálatokra* nem adtam. Ha egy szolgálat *szellemi táplálékot biztosít* a hívők számára, akkor Isten biztosítani fogja, hogy a megfelelő *anyagi támogatás* a szolgálat részére megérkezzen. Mert Isten rendszere így működik.

A kérdésre válasz, hogy *hova* fizessük a tizedet? Először egy régen történt dolgot még eszembe hozott az Úr. Hát, amikor 1996-ban elkezdtünk gyülekezetbe járni, akkor volt nálunk a rendszerváltás. Láttam én a perselyt, de gondoltam, mi közöm hozzá? Majd tesznek bele mások.

És igazából túl sok tanítást nem is kaptunk erről, hanem Isten a *szívünket munkálta* meg. Megértést adott a szívünkben, úgy, ahogy a *törvény előtt* is fizettek tizedet. Ábrahám például. Ő sem azért, mert le volt írva, hanem érezte, hogy *hálásnak* kell lenni az Úr felé mindazért, amit ő kapott Istentől.

Visszatérve a kérdésre, hogy *hova* fizessük a tizedet? Én megértettem a szívemben, hogy a tizedet én oda fizessem, ahol *fölveszem a szellemi táplálékot*. És számunkra ez nem más, mint Budapest.

Volt már olyan helyzet, hogy használtam például interneten online Bibliát, kereső-programmal. Oda nem tizedet fizettem, oda küldtem egy *adományt*, hogy tudják működtetni ezt a szolgálatot. Mert én magam is használom. Ez már a következő tanításnak a része lesz.

Hiszem, hogy kaptatok újat és Isten megértést adott a szívetekbe erről. Ha nem világos valami, akkor nyugodtan kérdezzetek. Azt hiszem, látjátok, hogy a cél nem az, hogy kipréseljük belőletek a pénzt.

Mint a mustáros tubusból az utolsó cseppeket kipréseljük, még a késnek a nyelével is kinyomkodjuk, hogy az utolsó csepp is kijöjjön. Mikor a skótnak a sörébe belepottyan a muslinca, tudjátok, mit mond? Kiveszi először, majd elkezdi rázni és mondja: Köpöd ki, köpöd ki! Egyáltalán nem ez a szándék!

Köszönjük Uram! Mára ennyi, jövő héten folytatjuk. Nagyon izgalmasak ezek a tanítások. Én magam is sokat tanulok belőlük. Köszönjük az Úrnak a nyitott szíveket, a halló füleket, a látó szemeket!

Az előző újságunkban (a novemberiben) is a tizedről van szó, hogy a különböző *korszakokban* hogyan működött ez: a törvény előtt, a törvény alatt és az újszövetségben. Illetve a decemberi újságunk pedig a *tizednek a három fajtáját* írja le.

A Biblia három féle tizedről beszél. Egyszer felfigyeltem az egyik budapesti tanításban egy fél mondatra, hogy a tized 30% is lehet. És mit hallottam Varga István evangélista szolgálatában, hogy a tized lehet 30% is.

És utána ímélben kaptam az Úrtól egy tanítást, ami leírja a tizednek a *három fajtáját*. Itt olvassátok majd a ma kiosztott újságban. Ezek egybeestek, hogy ott is elhangzott a 30%, s itt is 30%-ot hallhattunk. Imádkozom mindig azért, hogy a szellemi *táplálékot* az Úr *hozza elém*, amire nekem szükségem van a szolgálatban, és ezt elő is hozta.

Az *első tized* röviden. A léviták támogatását szolgálta. A léviták fizettek a papok felé tizedet. Tehát röviden megfogalmazva, a *szolgálat működtetésére* volt az első tized.

A *második tized* a bevételük egy részét félretették *felfrissülésre*. Ószövetségben évente háromszor el kellett menni Jeruzsálembe, ünnepségekre. Ha túl messze laktak tőle, nem tudták magukkal vinni az állatot, vagy éppen amit az ellátásukra akartak fordítani. Azt mondja a Biblia, hogy akkor adjátok el, a pénzt vigyétek magatokkal és annak az árán, ott vegyetek magatoknak élelmiszert. Mai értelemben ez hitkonferenciákra való felutazást, ellátást, szállásra való költséget jelent. Mindenképpen szükségünk van fizikai, szellemi és lelki felfrissülésre.

A *harmadik fajta tizedet* háromévente szedték annak idején, ez a *rászorulók* felé való szolgálat. Özvegyek, árvák, idegenek és a nyugdíjas léviták, mert őnekik nem volt jövedelmük. Földjük sem volt, tehát semmiféle olyan forrásuk, amiből megélhettek volna.

Egy igazán fontos Ige, hogy *kitakarítottam a szent részt* a házamból! *Nem tartom vissza* a szent részt. Hanem *odaadom* az Úrnak, örömmel, elváró hittel, hogy a mennyei folyószámlámon *gyarapszik* és gyarapszik, és szükség esetén *igényelhetek* belőle.

Sokat lehetne még ezekről tanítani, de az időnk is eljárt, meg a befogadóképesség is korlátozott. Köszönjük az Úrnak a Szent Szellem által bekapcsolt ajándékokat. Ahogy Jézus is mondta: a te hited tartott meg! A te hited által lettél (leszel) szabaddá, gyógyulttá. A hitünk alapján történik minden.

A hit szeretet által működik! Minden fentről származó *szellemi erőnek* az Ura, a Szeretet. A Szeretet a *legerőteljesebb szellemi erő*. A szeretet hozza *működésben* Istennek a megnyilvánulásait. Ha nincs egy szeretetteljes légkör, s itt az agapé fajta szeretetre kell gondolni, akkor a gyülekezetben kevésbé működnek a gyógyítás ajándékai is, mert ezek összefüggnek.

Minden *szeretetben* elmondott ima *választ* nyer! Szeretet által *hit-áttöréseket* lehet elérni. A meg nem bocsátás *megkötözi* az embert. Aki szeretettel telve megbocsát, azzal szabaddá teszi magát is és a másikat is. Szeretet út a *győzelembe*. János 8,32 írja, hogy az igazság *megismerése szabaddá* tesz.

Búcsúzóul a *shalom* jelentése: köszönésként használatos, nagyon széles a jelentése. Ez egy héber szó, röviden megfogalmazva: *teljesség*, beletartozik a bővölködés, szentség, nincs hiány, nincs összetörve az illető betegség, vagy bármi által és a *helyreállítás* is. Ha valakinek *shalom*-mal köszönsz, maga a szó lehet, hogy azt jelenti, *békesség*, de ettől sokkal nagyobb jelentéstartalma van. Egy *teljességet* jelent. Isten *békességére* gondolunk, az is egy teljesség.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.